

[Madsen-Mygdal.]

Hans Nielsen, der har udtrykt sin overordentlig store Tilfredshed med det geniale Finansstyre, som vort Land nu endelig har faaet, at gøre nogle faa almindelige Bemærkninger.

Hvad det ærede Medlem herom har udtalt i Dag, er ganske det samme, som de to Regeringspartier hele Landet over søger at faa Vælgerne til at tro paa. I den socialdemokratiske Presse Landet over hyldes Regeringen for det fine Statsregnskab, den har aflagt, og de store Regeringsblade her i Hovedstaden synger Lovsange over Finansministerens enestaaende Bedrift. Men ved alt dette er der en enkelt lille kedelig Omstændighed — det er næsten Synd at nævne den, for naar endelig Regeringspartierne endelig har faaet noget at glæde sig over, burde vi andre maaske ikke forstyrre denne Glæde —; men da der rundt om i Landet er Folk, der gerne vil have fuld Besked om Tingene, bør det vist ikke forties her, at hvis man stiller det nærgaaende Spørgsmaal: Hvad er det for store Gerninger, den nuværende Regering har udført for at fremskaffe dette virkelig gode Regnskab, hvad er det for en genial Indsats, den nuværende Finansminister har øvet i Retning af at formindske Udgifterne eller forøge Indtægterne? saa er der endnu ingen, der har kunnet give noget Svar herpaa. Sandt at sige har den nuværende Regering paa det finansielle Omraade kun øvet den ene Indsats af større Betydning, at den har ophævet en Restaurationsskat paa rundt regnet 15 Mill. Kr. og genindført den paa en anden Maade med rundt regnet 10 Mill. Kr., hvilket har givet et Minus paa 5 Mill. Kr.

At Statsregnskabet er godt, og at det staar i Modsætning til de fleste andre Landes Statsregnskaber i Øjeblikket, kan ingen nægte, og det er kun glædeligt; men selv om de to henrykte Regeringspartier naturligvis ikke kan tænke sig noget saa formasteligt, som at det gode Regnskab skulde have sin Forklaring i noget, der er sket, før denne vidunderlige Regering kom til, saa er der dog Grund til at pege paa, at vi, før vi fik denne Regering, i Aarene 1926—29, havde et Folketingsflertal, bestaaende af Venstre og det konservative Folkeparti, som gik ind for en alvorlig Reduktion af de offentlige Udgifter. Det skulde vel ikke være her, Forklaringen findes: at vi den Gang tog Reb i Sejlene, medens adskillige andre Lande lod staa til? Ja, hvis ikke det er Forklaringen, saa maa der være en anden Forklaring, men den har vi ærlig talt ikke hørt noget om.

De Herrer husker nok, at der i sin Tid var noget, de kaldte Nedskæring — og denne Nedskæring var en af mine store Misgerninger efter det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser i Dag. De stemte mod denne Nedskæring, og de angreb den i de stærkeste Udtryk, de kunde finde; men dette har heldigvis ikke forhindret dem i efter Valget ganske roligt at sætte sig hen og regere paa det økonomiske Grundlag, som blev skabt ved denne Nedskæring, ved den forrige Regerings og ganske særlig den forrige Finansministers Arbejde.

Vi havde i Dag afgjort ikke haft et saa godt Statsregnskab, hvis vi ikke forud for den nuværende Finansminister havde haft en „Finansminister, hvis Navn begynder med N.“. Hvor tror de Herrer egentlig, at hele Overskuddet havde været henne i Dag, hvis denne skammelige Nedskæring ikke var blevet gennemført? Enhver kan gøre op i tørre Tal, at uden denne Nedskæring i 1927 havde Statsregnskabet i Dag vist et mindst lige saa stort Underskud, som det nu viser Overskud.

Mon ikke det bedste, der kan siges om den nuværende Regering med Hensyn til dens Virksomhed paa det finansielle Omraade, er, at den har givet Valgagitationen en god Dag og har ladet Nedskæringens Resultater blive staaende? Men om det er en særlig høj politisk Moral, der afspejler sig deri, det kan vi overlade til Befolkningen at bedømme, og det tror jeg ogsaa nok, den vil vurdere paa rette Maade.

Kun i een Henseende har den nuværende Regering ændret paa den. Praksis, der blev fulgt i Perioden 1926—29. Den daværende Regering fulgte den Fremgangsmaade, at i samme Grad som Virkningen af de gennemførte Beparelser efterhaanden viste sig, blev de omsat i Lettelser for Erhvervslivet, Lettelser i Takstbetalinger, i Afgifter, i Skatter. Denne Praksis har den nuværende Regering forladt eller ikke fulgt, naar lige bortses fra de 5 Mill. Kr., den gav fra sig ved Restaurationsskattens Omlægning. Deraf kommer det gode Resultat, den bugnende Statskasse og de ekstraordinære Afdrag paa Gæld.

Det er selvfølgelig godt, at Staten afdrager ekstra paa Gælden, det vil alle kunne billige, men mon netop dette Øjeblik er det rette til gennem Opretholdelse af store Skattebyrder at betale ekstra af paa Gælden? I Krigsaarene, da Staten havde Skatteindtægter, der flød som aldrig hverken før eller siden, øgede den danske Regering Statens Gæld med 500—600 Mill. Kr.; men nu netop i dette Aar, da Nationen